

kring tvangsauktioner, er justitsministeriet enig med arbejdsgruppen i, at dette må modsvares af, at også aflysninger såvidt muligt bekendtgøres, selv om dette er forbundet med omkostninger, som i sidste ende må betales af skyldneren.

*Til § 568.*

*Til stk. 1.* Ifølge ordlyden omfatter den gældende regel i § 560, stk. 3, kun panthavere. Reglen indebærer, at en panthaver kan kræve løssøret inddraget under auktionen uden selv at have foretaget udlæg, og uden at den pågældendes egen fordring behøver at være forfalden. Det synes ikke helt afklaret i i praksis, om reglen også kan bringes i anvendelse af udlægshavere. Da udlægshavere kan have den samme rimelige interesse i at få inddraget tilbehøret under auktionen som panthavere, fastslås det ved forslaget, der svarer til betækningsudkastet, at også udlægshavere omfattes af bestemmelsen.

2. pkt. er ny i forhold til betækningsudkastet. Er der tale om et forberedende auktionsmøde i medfør af § 563, stk. 1, skal der altid indkaldes til mødet. Fristen for overgivelsen af fortegnelsen til fogedretten, der efter betækningsudkastet er 3 dage, er efter lovforslaget 7 dage under hensyn til, at den i forslaget § 564, stk. 1, nævnte indkaldelsesfrist er fastsat til 3 uger, jfr. bemærkningerne til bestemmelsen. I øvrigt svarer stk. 1 til § 568, stk. 1, i betækningsudkastet. Virkningen af, at fortegnelsen ikke overgives til fogedretten, vil være, at tilbehøret ikke bliver omfattet af auktionen.

Fogedrettens afgørelse vedrørende fristens længde kan ikke appelleres, jfr. forslaget § 585.

*Til stk. 2.* Bestemmelsen er ny både i forhold til gældende ret og til betækningsudkastet. Den tilsigter at undgå de utilfredsstillende resultater, der kan følge af, at rekvirenten begrænser sin auktionsbegæring til alene at angå ejendommen uden tilbehør.

Bestemmelsen i den gældende § 560, stk. 3, jfr. forslaget § 568, stk. 1, indsattes ved lov nr. 175 af 29. april 1960. Herved fik samtlige panthavere, der har pant i både ejendommen og tilbehøret, mulighed for at få tilbehøret inddraget under auktionen. Benytter en panthaver sig af bestemmelsen, skal der foretages alternativt opråb på grund af den uensartede behæftelse af ejendom og tilbehør, der opstår ved, at auktionsrekvirentens undladelse af at medtage tilbehøret i auktionsbegæringen i praksis betragtes som et afkald på hans pante- eller udlægsret i tilbehøret. Denne fremgangsmåde komplicerer i høj grad opråbet og dermed auktionen. Hertil kommer, at de mødende kun sjældent er fuldt bekendt med de retsvirkninger, der er knyttet til op-

råbene. Endvidere er det utilfredsstillende, at rekvirentens valg af fyldestgørelsesobjekt kan forrykke dækningsmulighederne for de andre panthavere, navnlig således, at de efterstående panthavere, der kun har pant i selve ejendommen, kan få deres stilling væsentligt forringet. Dette skyldes, at auktionsrekvirenten i stedet for på sædvanlig vis at få forholdsmæssig dækning af både løssøret og ejendommen skal fyldestgøres af ejendommen alene.

Disse uheldige virkninger afhjælpes ved bestemmelsen i stk. 2. Den indebærer, at der, hvis stk. 1 bringes i anvendelse, ses bort fra rekvirentens afkald på hans pante- eller udlægsret i tilbehøret. Herved undgås en række alternative opråb, ligesom der sker en sikring af de efterstående panthavere, der alene har pant i ejendommen. Disse fordele opnås, uden at auktionsrekvirentens stilling på nogen måde forringes.

*Til § 569.*

Bestemmelsen svarer med en redaktionel ændring til § 569 i betækningsudkastet.

*Til § 570.*

Bestemmelsen svarer med de nedenfor anførte ændringer til § 570 i betækningsudkastet, jfr. § 568 i de gældende regler.

*Stk. 1.* indeholder en udtrykkelig hjemmel for justitsministeren til at bestemme, at auktionsvilkårene helt eller delvis skal være ufravigelige. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger III.

*Til stk. 2.* Ifølge konkurslovens § 89, 1. pkt., som affattet ved lov nr. 298 af 8. juni 1977, foregår tvangsauktion over en konkursramt skyldners aktiver efter retsplejelovens regler. Skal der efter disse ske indbetaling af auktionssummen til fogedretten, skal beløbet ifølge 2. pkt. dog indbetales til boet. Baggrunden for denne bestemmelse er, at en tvist om beløbets fordeling oftest bedst vil kunne løses i forbindelse med fordringernes prøvelse i boet. En tilsvarende henvisning til konkurslovens § 89 indsættes ved lovforslagets § 1, nr. 5, i retsplejelovens § 553 om løssøreauktioner.

Ifølge betækningsudkastet og den gældende § 568 må fogedretten i tilfælde af manglende frivillig indbetaling af det omstridte beløb retsforfølge auktionskøberens på normal vis for at få tilvejebragt det fornødne grundlag for inddrivelsen. Under hensyn til, at der gennem auktionen er tilvejebragt et let konstaterbart grundlag for køberens betalingspligt, finder justitsministeriet denne fremgangsmåde upraktisk og ufornøden. Ved forslaget tillægges der derfor udpantningsret for det beløb, der skal inddrives af fogedretten. Dette svarer til,